

Lâminarya

– NeclaKezbanT · 28 Ocak 2013

lâminarya

beni düşün en zor anında
vaktiyle aklımın tellerine konmuş kuşları da
tutun git demli sulara sırayla

çıkıp dışarı öpmeli biraz güneşi
meteliğe kurşun atarken kalabalık koridorlar
rakımsız düşler
çiçekli elbiseler
bu soğukta balkon sefası gülüşler
çaylar kahveler
derin bir ah çekmeni dört gözle bekler
yazdığım bütün şiirler

barındırıyor
arındırıyor türküler ne güzel
pencereden kar geliyor gerçekten ne güzel
beyazı sevsem de öyle duman
öyle ateş öyle sır
beyazın da ağır geldiği günler

gözlerin diyorum yalancı
varsın hiç bir ağlayışında dinmesin bu acı
seni anlatan imgeleri al götür bu şiirden
kuyular var karanlığa doğru açılmış
yokuşun sonunda bizi bekler

yüküm ağır şerbetli gece
genlerimle oynama
bütün kitaplar siyaseten sevdaya sevda der
nereden bakarsan bak karadır sevda

köpekler kovaladı bir zaman

ayaklarımda yine kış
külliyen zarar
pabucumun ucunda kocaman bir delik
bu kadar canım yanmamıştı
haylaz bir düşe takılmış muzip oğlan
saçımı çektiğinde gelip gelip

hatırladın değil mi
geçen mevsim diktiğim menekşeyi
ne yaptysam olmadı öldü gitti
Allah'ın takdiri
yanıldın üstelik bir kere bile çiçek vermedi

biz çok sevdik seninle bu kelimeyi
alınımız aktı belki
yatağımı yorganımı açtım
kör olası yaktı da gitti aman
alın yazısı demişti bir filmde "kavanozdaki adam"

ve kaçış
ve haykırış lâminarya
yalvarış bu koyu yeşil aşkın gizli öznesi
bam telime ilişti merhamet
gözünün ucunda ölüyorum ben
vay beni hiç unutmayası

.